

ca. 1849

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret efter kurmageriet mellem P.C.
Skovgaard og Georgia Schouw.

Omtalte personer:

N.L. Høyen

J.Th. Lundbye

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

Mappe 2, nr. 16.

Georgia Schouw udtrykker sine følelser og frygt for at have sagt noget forkert til P.C. Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Tjirsdag [?]

Der er overfaldet mig saa stor en Frygt for; at jeg dog har handlet galt.
Siig mig! Kan jeg da ogsaa forsvare for Gud paa den Maade at dvæle ved
Mindet om Een og dog tilhøre en Anden?

Er det ikke Synd, er det ikke afskyeligt? Nu faldt mig et underligt Træf ind.
Det er ikke meer end noget nær et aar siden, at Lundbye¹ en Aften fulgte
mig hjem fra Høyens; det var paa samme Sted, hvor jeg igaar Aftes sagde,
at min Beslutning var taget, at jeg dengang, efter en lang, men for mig saa
Indholdsrig Taushed, lovede mig selv at, hvordan det end gik i Verden, saa
var han den Eneste jeg kunde

-2-

tilhøre: har jeg da nu glemt ham? Nei, det har jeg ikke, det kan jeg aldrig.
Men saa handler jeg jo urigtigt imod Dem. Saa sortner det for mit Øie, for
jeg synes dog jeg har følt det var Himmelens Villie og jeg er dog saa Glad.
Hvor vor Stemning dog vist er forskjellig; jeg kan selv ikke forstaae min Ro,
at jeg endogsaa kunde sove ret og godt den største Deel af Natten. Jeg er
vist et grueligt letsindigt Menneske, Der er vist ikke det Mindste ved mig,
uden det skulde være min Kjærlighed til Fædrelandet.

¹ P.C. Skovgaards nære ven maleren J. Th. Lundbye (1818-1848). Han var forlovet med Georgia Schouw.
Lundbye drog i krig, og dør af et vådeskud den 25. april 1848.

Tirsdag - Mergen

Der er en udfordret mig om
at se en Byg her, at jeg dog
saa forudset gik.

Sig mig, kan jeg da ogsaa
forfaare for Gud, naar den
Manda er indlaad med den
Det om den og dog det
en anden. De er det. Altsaa

Du er det. Altsaa offeryd
et for det mig at under
Byg Prof ind. Det er, Altsaa
maad med uger at naar at
den paa den at Landen en
Efter sigte mig fjern
fra Hagen. Det er den
Jensen det, naar jeg i den
Efter sigte, at min Læst
mig naar langt, at jeg den
yng, efter en lang, naar
mig sin indfoldende Træst
komde mig færdig, naar den
et end yd. Hverden, sin
naar den den færdig den

Liljans ³; för jag så en glans
fann. ⁶ Men, det för jag i den
Det kan jag aldrig. Men för
fann jag ja riktigt i en
Men; för först var det för
med sin, för jag signal jag
jag för följ. Det var samma
lent till en och jag är jag för
glad.

För var. Men jag jag
är följgällig; jag kan förs i den
författar. Men den, och jag under
nytt. Men för en väl god
författar. Men den. Men
Jag är inte så ganska följgällig
Men jag, för är inte i den
Det Men jag med mig. Men
Det så följgällig. Men jag
följgällig för följgällig.